

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 11Csp/84/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6624203189
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Červenková
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2025:6624203189.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, sudkyňou JUDr. Katarínou Červenkovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Prievozská 2, 821 09 Bratislava-Ružinov, zast.: Remedium Legal, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. D., D. XX/XX, o zaplatenie 512,49 € s prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanej sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 25.06.2024 sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny vo výške 512,49 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00% ročne zo sumy 456,26 Eur od 25.02.2023 do zaplatenia a náhrady trov konania.

1.1. Žalobca svoj nárok odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorenej medzi postupcom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu svoju pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty, predmetom ktorej bol záväzok právneho predchodcu poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver vo forme úverového rámca a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok.

1.2. Žalobca v žalobe uvádza, že žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru, v dôsledku čoho dňa 24.02.2023 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Pohľadávka predstavovala ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru sumu vo výške 532,49 Eur a pozostávala z neuhradenej istiny úveru 456,26 Eur, neuhradeného riadneho úroku 47,49 Eur, neuhradeného poistného vo výške 8,74 Eur a neuhradených nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 20,00 Eur.

1.3. Žalobca si žalobou uplatnil sumu vo výške 512,49 Eur pozostávajúcu z neuhradenej istiny 456,26 Eur, neuhradeného riadneho úroku 47,49 Eur a neuhradeného poistného vo výške 8,74 Eur. Žalobca si tiež na základe vykonaných úhrad uplatnil aj úroky po zosplatnení, a to úrok z omeškania po zosplatnení vo výške 8,00% ročne zo sumy 456,26 Eur od 25.02.2023 do zaplatenia.

2. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil súdu: Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, Výpis z úverového účtu žalovaného, Oznamenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru spolu s ftk. doručanky, výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky úveru z 02.01.2023 spolu s ftk. poštového podacieho hárku a Obchodné podmienky o poskytovaní platobných služieb Cetelem, Oznamenie o postúpení pohľadávky, Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 01.03.2024 a pokus o zmier zo dňa 06.05.2024.

3. Žalobca na základe výzvy súdu (č.l. spisu 65), ktorou ho súd žiadal o preukázanie doručenia výzvy banky žalovanej na zaplatenie pohľadávky pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách; špecifikovanie pre ktorú konkrétnu splátku pristúpil jeho právny predchodca k zosplatneniu úveru a zaslanie všetkých dokladov a výstupov z registrov, ktorými overoval jeho právny predchodca bonitu žalovaného, písomným podaním doručeným súdu dňa 09.08.2024 uviedol, že si uplatnil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka podaním zo dňa 27.02.2023 v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nakoľko sa jednalo o revolvingový úver nie je objektívne možné určiť pre ktorú neuhradenú splátku došlo k zosplatneniu dlhu.

3.1. Vo vzťahu k preukázaniu doručenia výzvy podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách žalobca argumentoval, že dodržal podmienky stanovené v § 92 ods. 8 zákona o bankách tzn., že bol žalovaný v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bol vyzvaný na úhradu omeškaných splátok výzvou zo dňa 27.02.2023 označenou ako: „ Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“, ku ktorej bola predložená aj doručienka. Podľa názoru žalobcu možno uvedenú výzvu považovať za relevantnú výzvu v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách.

3.2. K posúdeniu schopnosti splácať úver žalobca v prílohe predložil výstup z interných aplikácií postupcu a uviedol, že overovanie schopnosti splácať úver prebieha vo väčšine prípadov v automatickom režime z údajov dostupných z úverového registra alebo Sociálnej poisťovne, ako aj z otázok položených žiadateľovi o úver, ktoré boli použité pri posudzovaní bonity.

3.3. V závere svojho vyjadrenia žalobca zobral späť žalobu v časti istiny vo výške 18,26 Eur a navrhol, aby konajúci súd žalobu v tejto časti zastavil.

4. Žalovanej súd doručil žalobu spolu s procesnou výzvou na adresu vedenú v REGOB, ktorú prevzala dňa 25.07.2024. Žalovaná sa k žalobe v súdom stanovenej lehote nevyjadrila, ani nenavrhol vykonať žiadne dôkazy. Skutkovým základom pre rozhodnutie súdu sa tak stali skutočnosti tvrdené žalobcom a ním predložené listinné dôkazy.

5. Súd vo veci konal a prvýkrát rozhodol na pojednávaní dňa 16.10.2024 tak, že žalobu v časti zaplatenia sumy 18,26 Eur zastavil a vo zvyšnej časti zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

6. Proti rozsudku okresného súdu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, kde namietal nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, mal za to, že okresný súd nesprávne vyhodnotil obsah zmluvy, splatnosť revolvingového úveru, možnosť veriteľa ohľadom skúmania bonity pri tomto type úveru, ako aj (ne)platnosť postúpenia (ne)splatnej pohľadávky. Podľa jeho názoru skutkové tvrdenia vo vzťahu k skúmaniu bonity boli riadne preukázané doložením konkrétnych tvrdení a dôkazov - pričom všetky uvedené tvrdenia boli v čase vyhlásenia rozsudku nespornými skutkovými tvrdeniami. Zastával názor, že banka využila právo podľa § 563 OZ a zo strany žalobcu nedošlo k porušeniu žiadnej zákonnej povinnosti, v dôsledku čoho nebolo možné prijať iný právny záver ako ten, že v predmetnom prípade došlo k platnému vyhláseniu splatnosti a k postúpeniu pohľadávky došlo po tom, čo sa stal predčasne splatným celý dlh, teda nedošlo ani k porušeniu ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Zároveň konštatoval, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň okresný súd nesprávnym procesným postupom fakticky negoval skutočnosti tvrdené žalobcom, ktoré boli v konaní nespornými, kedy súd požadoval preukázať skutočnosti, ktoré už preukázané boli. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a zmenil ho tak, že žalobe vyhovie v plnom rozsahu, resp. ho zruší a vráti vec okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

7. Odvolací súd rozhodnutím č.k. 16CoCsp/33/2024-148 zo dňa 26.02.2025 rozsudok okresného súdu vo výroku II. a III. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, čo odôvodnil tým, že posúdenie otázky splnenia povinnosti veriteľa hodnoverne preukázať vynaloženie odbornej starostlivosti pri posúdení bonity dlžníka, ktorá bola pre rozhodnutie kľúčová, nemôže by odôvodnené iba univerzálnym výkladom zákona. Zistenie, či žalobca uniesol dôkazné bremeno v otázke posúdenia bonity dlžníka splácať úver musí byť odôvodnené v rámci posudzovanej úverovej zmluvy konkrétne z hľadiska dohodnutej výšky úveru, výšky splátok, doby splácania úveru, ale aj následnej platobnej disciplíny dlžníka pri úhrade splátok úveru.

7.1. Odvolací súd mal za to, že odvolanie žalobcu bolo dôvodné aj pokiaľ ide o procesný postup súdu. Pokiaľ mal okresný súd za to, že žalobca nepreukázal splnenie povinnosti podľa § 7 ods. 1, ods. 16, ods. 17 zák. č. 129/2010 Z. z., môže rozhodnúť vec bez pojednávania len ak riadne odôvodní splnenie procesných podmienok podľa § 297 písm. b) CSP, ktoré uvedené ustanovenie upravuje. V posudzovanej veci okresný súd neodôvodnil, že skutkové tvrdenia strán nie sú sporné. Žalovaný bol doteraz v spore pasívny a k žalobe ani odvolaniu sa nevyjadril.

7.3. V ďalšom konaní mal okresný súd znova posúdiť splnenie povinnosti veriteľa pri skúmaní bonity žalovaného dlžníka, ktorá vyplýva z § 7 ods. 1., ods. 2, ods. 16, ods. 17 zák.č. 129/2010 Z.z. aj s prihliadnutím na povinnosť dlžníka stanovenú podľa § 7 ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. Okresný súd mal vyzvať žalobcu na preukázanie, že veriteľ pred uzavretím zmluvy požiadal žalovaného o predloženie údajov potrebných na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z.

8. Súd vychádzajúc z uznesenia odvolacieho súdu, výzvou zo dňa 08.04.2025 žiadal žalobcu o doplnenie ďalších skutkových tvrdení v súvislosti so skúmaním bonity žalovaného pred poskytnutím úveru, a to preukázanie veriteľa, že dlžníka požiadal o predloženie údajov potrebných na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako aj zaslanie všetkých dokladov a výstupov z príslušných registrov.

8.1. Žalobca doručil súdu dňa 23.04.2025 vyjadrenie, v ktorom uvádza, že výšku peňažných záväzkov spotrebiteľa veriteľ overil nezávislým dopytom do úverového registra, z ktorého zistil, že spotrebiteľ nemal žiadne existujúce úverové záväzky. Spotrebiteľ deklaroval svoj čistý príjem vo výške 609,00 Eur. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb veriteľ bral do úvahy životné minimum spotrebiteľa v celkovej sume 234,42 Eur, nakoľko spotrebiteľ neuviedol žiadne vyživované deti a rodinný stav ženatý/vydatá.

9. Súd vo veci opätovne konal a rozhodol na pojednávaní dňa 02.06.2025 bez prítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil listom zo dňa 27.05.2025, pričom súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti.

9.1. Pojednávania sa nezúčastnila ani žalovaná, ktorá svoju neúčast' neospravedlnila.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť spisu, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

10.1. Dňa XX.XX.XXXX uzatvorila žalovaná v právnom postavení dlžníka, s právnym predchodcom žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanému revolvingový úver s výškou úverového rámca: 5.000,-Eur a aktuálnou výškou úverového rámca: 900,-Eur, s výškou mesačnej splátky: minimálne 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,00 Eur, so splatnosťou prvej mesačnej splátky: 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru, s výškou úrokovej sadzby: 27,00 % p. a fixná, RPMN: 30,62 %, odplatom: 27,00 %, so zvoleným balíkom poistenia: komplexný balík poistenia, poplatkom za poistenie: 5,29%, so spôsobom prvého čerpania revolvingového úveru: jednorázovo bezhotovostne.

10.2. Písomným upozornením: „Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru“ zo dňa 02.01.2023 právny predchodca žalobcu oznamuje žalovanej, že eviduje voči nej pohľadávku po lehote splatnosti vo výške 125,00 Eur. Zároveň upozorňuje žalovanú aj na možnosť zosplatenia úveru v prípade, ak nedôjde k okamžitej úhrade omeškaných mesačných splátok.

10.2.1. Priloženou fotokópiu podacieho hárku žalobcu súdu preukázal, že uvedená výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného (č.l. spisu 44 zopaku).

10.3. Písomným podaním: „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42798864951100 predžalobná výzva“ zo dňa 27.02.2023, právny predchodca žalobcu oznamuje žalovanej vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru ku dňu 24.02.2023 a zároveň ju vyzýva k úhrade dlhu vo výške 532,49 Eur.

10.3.1. Priloženou fotokópiu doručky žalobcu súdu preukázal, že uvedená výzva bola žalovanej doručená dňa 02.03.2023 (čl. spisu 39).

10.4. Z pripojeného rozpisu čerpania splátok a úhrad žalovanej (č.l. spisu 6) súd zistil, že žalovaná úver čerpala, no jednotlivé splátky úveru neuhrádzala.

10.5. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníkom zo dňa 01.03.2024 bola pohľadávka voči žalovanej postúpená na žalobcu.

11. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), účinný ku dňu 06.07.2022, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb.z. Občiansky zákonník, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného k 7.11.2011, Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa § 9 ods. 2 písm. g), j, k), zákona č. 129/2010 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

18. Podľa § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch,

1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

(2) Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

19. Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok je zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko z obsahu zmluvy vyplýva, že pôvodný veriteľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojho predmetu podnikania a žalovaná uzavrela zmluvu ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ani v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, a teda ide o spotrebiteľský úver, ktorý spĺňa definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 2 písm.a) a b) zákona č. 129/2010 Zb.z., a uzavretá zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm.d) citovaného zákona, preto úver ňou poskytnutý je nutné považovať za spotrebiteľský úver. Z uvedeného vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy je v danom prípade potrebné aplikovať nielen ustanovenia zákona č. 129/2010 Zb.z. , ale aj ustanovenia občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkov je spotrebiteľ, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 52 ods. 2 prvej vety Občianskeho zákonníka.

20. Medzi stranami nebola sporná skutočnosť, že právny predchodca žalobcu so žalovanou uzatvorili zmluvu o revolvingovom úvere, v zmysle ktorej bola žalovanej poskytnutá možnosť čerpať finančné prostriedky až do výšky dojednaného úverového rámca prostredníctvom karty.

20.1. Revolvingový úver je špecifický druh úveru, ktorého výška sa neustále dopĺňa po stanovenú hranicu. Veriteľ teda poskytne klientovi úverový rámec a umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania veriteľa. Ak klient čerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, má k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje.

20.2. Žalobca predložením zmluvy o revolvingovom úvere preukázal, že jeho právny predchodca poskytol žalovanej možnosť čerpať finančné prostriedky až do výšky dojednaného úverového rámca a zároveň aj preukázal, že žalovaná kartou finančné prostriedky čerpala.

21. Keďže sa jedná o konanie s ochranou slabšej zmluvnej strany - spotrebiteľa, súd podrobil zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú medzi stranami sporu súdnemu prieskumu, či obsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Zb.z. účinného ku dňu uzavretia zmluvy a či v dôsledku absencie obligatórnych náležitostí, nie je potrebné úver posúdiť ako bezúročný a bezpoplatkový.

21.1. Preskúmaním zmluvy súd zistil, že revolvingová zmluva neobsahuje, resp. obsahuje nesprávne uvedené údaje podľa § 9 ods. 2 písm. g), j) a k), t.j. celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

21.2. V Zmluve o revolvingovom úvere je výška spotrebiteľského úveru uvedená dvomi rôznymi sumami - ako výška úverového rámca: 5000,-Eur a aktuálna výška úverového rámca: 900,-Eur. Zo žiadneho ustanovenia zmluvy však nevyplýva, ktorá z týchto súm je dohodnutou výškou poskytnutého úveru, prípadne za akých okolností sa uplatní jedna alebo druhá výška úverového rámca. Ak dodávateľ naformuloval zmluvu tak, že v nej uviedol dve rôzne výšky úveru, musia byť v nej jasne stanovené podmienky upravujúce čerpanie úveru a uvedenie, kedy je spotrebiteľ oprávnený čerpať aktuálny úverový rámec vo výške 900,-Eur a kedy úverový rámec 5000,-Eur. Keďže k stanoveniu týchto podmienok v úverovej zmluve nedošlo, nie je zrejmé, do akej výšky je spotrebiteľ oprávnený úver čerpať a za akých podmienok.

21.3. Zo zmluvy ďalej nevyplýva ani konkrétna výška splátky, nakoľko formulácia: „ minimálne 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- Eur “ nie je dostatočne jasná a určitá pre bežného spotrebiteľa. Súd je toho názoru, že veriteľovi nič nebránilo v zmluve uviesť konkrétnu výšku splátky tak, aby bola pre každého spotrebiteľa jasná, zrozumiteľná a určitá a aby vedel už v čase uzatvárania zmluvy, akú konkrétnu výšku splátky má každý mesiac uhrádzať.

21.4. Zároveň súd dodáva, že v úverovej zmluve je tiež nesprávne uvedený aj výpočet RPMN, nakoľko do výpočtu nebol zaradený náklad žalovaného v podobe poistného súvisiaceho s poistením schopnosti splácať úver, hoci žalovaný nemal na výber a musel zmluvu akceptovať aj s predloženým poistením, a teda poistenie nemal možnosť odmietnuť. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Zb.z. účinného ku dňu uzavretia zmluvy, je do celkových nákladov úveru potrebné započítať aj poistenie, pokiaľ dojednanie o poistení bolo podmienkou pre získanie spotrebiteľského úveru. V danej veci je zrejmé, že dojednanie poistného bolo podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy, pretože znenie ustanovenia bodu 1 časti 3 s názvom: „ Poistenie “ je naformulované tak, že predpokladá výber jedného zo súborov poistenia v tomto bode uvedeného. Z formulácie textu zmluvy o poistení nevyplýva, že by žalovaný mohol poistenie aj odmietnuť, prípadne uzavrieť zmluvu bez poistenia. Je pritom zrejmé, že ide o formulárový text zmluvy, ktorý pripravil žalobca pre neurčitý počet spotrebiteľov a žalovaný teda nemal možnosť do tohto textu nijakým spôsobom zasiahnuť. Za takéhoto stavu bolo potrebné náklady na poistenie započítať do celkových nákladov spotrebiteľa. Keďže to žalobca neurobil, výška RPMN v úverovej zmluve je uvedená v nesprávnej výške, v neprospech spotrebiteľa, nakoľko v prípade zahrnutia poistného do výpočtu RPMN, by bola hodnota RPMN vyššia.

21.5. V súvislosti s vyššie uvedeným je potrebné posudzovať spotrebiteľský úver podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Zb.z. za bezúročný a bez poplatkov, čo znamená, že veriteľ má nárok len na vrátenie poskytnutej istiny poníženej o úhrady dlžníka.

22. Aby súd mohol žalobcovi priznať aspoň časť žalovanej sumy – istinu (keďže vyhodnotil úver za bezúročný a bez poplatkov), musel vzhľadom na to, že sa jedná o bankový úver a žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému postúpením pohľadávky pôvodného veriteľa - banky na nebankový subjekt, posúdiť či žalobca má aktívnu vecnú legitimáciu v tomto konaní. Vzťah medzi žalobcom a

žalovanou vznikol z bankového úveru, ktorý je regulovaný špeciálnou právnou úpravou, a to Zákomom o bankách, ktorý je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku predpisom s charakterom lex specialis. Keďže k postúpeniu pohľadávky v danej veci došlo medzi bankou a nebankovým subjektom, okrem všeobecnej úpravy postúpenia pohľadávky podľa Občianskeho zákonníka (§ 524 a nasl.), je potrebné zohľadniť aj túto špeciálnu úpravu týkajúcu sa postúpenia pohľadávky, zakotvenú v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Zb.z o bankách.. Toto ustanovenie totiž sprísňuje zákonné predpoklady postúpenia bankovej pohľadávky z dôvodu, že postúpením pohľadávky iným nebankovým subjektom už nad pohľadávkou nie je vždy zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky v priebehu trvania úverového vzťahu. 22.1. V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitimitáciu aj z úradnej povinnosti, pričom dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to bez ohľadu na to, či spotrebiteľ tieto skutkové tvrdenia veriteľa popiera (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27.10.2021, sp.zn. 4Cdo/162/2020).

23. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

24. Podľa § 92 ods.8 zákona 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre prevod práv banky alebo pobočky zahraničnej banky, ktorá je veriteľom, v súvislosti s nesplácanou zmluvou o úvere alebo pre prevod nesplácanej zmluvy o úvere podľa osobitného predpisu,86aba) pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 53 ods. 9 Občiansky zákonník, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 565 Občiansky zákonník, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Zb.z. o bankách, môže byť iba taká pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Tieto predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z uvedeného teda vyplýva, že banka je oprávnená postúpiť peňažný záväzok až vtedy, ak je dlžník aktuálne napriek písomnej výzve banky v omeškaní o viac ako 90 kalendárnych dní. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor vyslovený Najvyšším súdom SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018, na ktoré nadväzuje rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/26/2017, kedy nerešpektovanie zákonnej úpravy § 92 ods. 8 zákona o bankách, má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom a spôsobuje nedostatok prechodu žalobou uplatneného práva na postupníka, a teda i nedostatok jeho aktívnej vecnej legitimitácie.

27.1. V zmysle vyššie uvedeného je zrejmé, že 1. predpokladom platného postúpenia pohľadávky je splatnosť pohľadávky, či už v dôsledku konečnej splatnosti, alebo účinného zosplatnenia pohľadávky. Banka nemôže postúpiť nebanke živý úver, ale len pohľadávku z ukončeného úveru a zo živého úveru môže postúpiť len splátky, ktoré sú už splatnými. Z uvedeného dôvodu súd musel posúdiť, či banka zosplatnila úver v súlade so zákonom, nakoľko predmetná zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú.

28. Žalobca v konaní preukazoval účinnosť zosplatnenia úveru listinným dôkazom označeným ako „Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru“ zo dňa 02.01.2023 (č.l. spisu 44) a „Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ zo dňa 27.02.2023 (č.l. spisu 38).

28.1. Žalovaná mala v zmysle zmluvných dojednaní uhradiť prvú splátku úveru 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru a ďalšie splátky vždy 10. deň v mesiaci.

28.2. K mimoriadnemu zosplatneniu úveru môže veriteľ pristúpiť po splnení zmluvných a zákonných podmienok tzn., že zosplatnenie úveru musí byť jednak dojednané v zmluve, resp. v obchodných podmienkach, ktoré sú súčasťou zmluvy, a zároveň musí byť v súlade so zákonnými podmienkami.

28.3. Žalobca predložením zmluvy o úvere (článok 7 bod 7.1 písm. a) zmluvy) preukázal, že jeho právny predchodca ako veriteľ bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, keď za podstatné porušenie zmluvných povinností dlžníka sa považovalo aj neuhradenie splatných peňažných záväzkov v termíne splatnosti a následne vyhlásiť úver za splatný, vrátane úrokov a poplatkov jednorázovo pred termínom splatnosti.

28.4. Z výpisov z účtu žalovanej vyplýva, že žalovaná pred zosplatnením úveru splátky úveru neuhrádzala, čím sa dostala do omeškania so splácaním úveru a v zmysle zmluvných dojednaní bol právny predchodca žalobcu oprávnený úver zosplatniť.

28.5. Zákonnou podmienkou vyhlásenia mimoriadnej splatnosti je dodržanie postupu určeného v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, kedy veriteľ môže uplatniť svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď súčasne upozorní spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28.6. Ak dlžník čerpá revolvingový úver, niet rozdielu v záväzku oproti klasickému úveru túto čerpanú časť s príslušenstvom vrátiť veriteľovi v splátkach. Ak je v úverovej zmluve stanovená povinnosť dlžníka čerpanú čiastku vracat' v mesačných splátkach s dohodnutým termínom splatnosti v tom ktorom mesiaci, ide o plnenie dlžníka v splátkach a na zosplatnenie takéhoto úveru sa vzťahujú ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zákon č. 129/2010 Z.z. nevylučuje z uplatňovania podmienok na postúpenie pohľadávky podľa § 17 tohto zákona revolvingový úver (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/10/2023 zo dňa 16.08.2023).

26.7. Právny predchodca žalobcu písomným upozornením: „Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru“ zo dňa 02.01.2023 oznámil žalovanej, že eviduje voči nej pohľadávku po lehote splatnosti vo výške 125,00 Eur a zároveň ju upozornil aj na možnosť zosplatnenia úveru v prípade neuhradenia omeškaných mesačných splátok (č.l. spisu 44).

26.8. Písomným podaním: „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ zo dňa 27.02.2023 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej zosplatnenie celého úveru k 24.02.2023 a zároveň ju vyzval k úhrade celého dlhu (č.l. spisu 38).

27. Žalobca súdu neuviedol, ktorá konkrétna splátka vyvolala zosplatnenie úveru a táto informácia nevyplýva ani z podanej výzvy pred zosplatnením, ani z oznámenia o zosplatnení úveru.

27.1. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp.zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 dospel k záveru, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už vo výzve podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorázovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh (obdobne aj v rozhodnutiach sp.zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.07.2024, 5Cdo/2/2023 z 25.01.2024, 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.09.2024 a 7Cdo/181/2023 zo dňa 19.03.2025).

27.2. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu žalovanú vyzval na zaplatenie dlžnej sumy s upozornením na možnosť zosplatnenia listinou označenou ako: „Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru“. Súd nemá pochybnosť, že uvedená listina je výzvou predpokladanou ustanovením § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka ako predpoklad pre možné platné predčasné zosplatnenie úveru. Z obsahu listiny je zrejmé, že veriteľ špecifikuje výšku uplatnenej pohľadávky na sumu 125,- Eur. Výzva obsahuje

upozornenie na možnosť zosplatnenia v prípade nezaplatenia dlžnej sumy, no uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ zvažuje zosplatnenie úveru však absentuje.

27.3. Z listiny označenej ako: „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42798864951100 predžalobná výzva“ vyplýva, že veriteľ dlžníkovi oznamuje mimoriadne zosplatnenie úveru ku dňu 24.02.2023. Obsahom vyhlásenia o predčasnej splatnosti úveru je aj výzva na splatenie zostatku úveru vo výške 532,49 Eur. Uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k zosplatneniu úveru však absentuje.

27.4. V prípade zosplatnenia dlhu, musí právny úkon, ktorý zosplatnenie má vyvolať obsahovať aj údaj o identifikácii splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Ak právny úkon zosplatnenia neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol peňažný dlh zosplatiť, je nejasný a teda neurčitý, keďže vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, či došlo k dodržaniu zákonom stanovenej minimálnej lehoty troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľa, ako aj o tom, kedy začala plynúť trojročná premlčacia doba upravená v § 103 vety druhej a § 101 OZ. Záver, podľa ktorého právny úkon zosplatnenia je pre jeho neurčitosť neplatný má oporu vo vykonanom dokazovaní. Už zo samotnej výzvy na možnosť zosplatnenia spotrebiteľského úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ musí byť zrejmé, pre omeškanie ktorej konkrétnej splátky môže byť predmetný úver predčasne zosplatený. Napriek tomu, že OZ presne nedefinuje obsah predmetnej výzvy, tento obsah možno vydedukovať z podmienok, ktoré musia byť splnené pre realizáciu mimoriadneho zosplatnenia úveru veriteľom. Ak teda ustanovenie § 53 ods. 9 OZ možnosť predčasného zosplatnenia úveru podmieňuje uplynutím 3 mesačnej doby od omeškania so zaplatením splátky, tak je zrejmé, že táto konkrétna splátka musí byť jednoznačne uvedená, čomu zodpovedá povinnosť viesť ju i konkretizovať. Veriteľ predsa musí viesť, pre ktorú splátku svoje právo zosplatiť úver uplatnil a nie je dôvod, prečo by touto informáciou nemal disponovať aj dlžník. Keďže v § 53 ods. 9 OZ sa hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 OZ najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, v ktorom je spotrebiteľ v omeškaní, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, pretože len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom. Ak má ísť teda o riadne a platné upozornenie na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ, nestačí spotrebiteľa iba všeobecne upozorniť na to, že je v omeškaní so zaplatením viacerých splátok (uvedením výšky sumy omeškaných splátok), ale upozornenie musí obsahovať uvedenie tej konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ upozorňuje spotrebiteľa/dlžníka, že nezaplatením tej konkrétnej splátky využije oprávnenie vyhlásiť mimoriadne zosplatnenie úveru. Z upozornenia veriteľa musí jasne vyplývať, že zaplatením ktorej konkrétnej splátky vie spotrebiteľ odvrátiť zosplatnenie úveru.

27.5. Z obsahu výzvy zo dňa 02.01.2023 žalovaná nemala možnosť posúdiť, zaplatením ktorej konkrétnej splátky (prípadne v akej výške) je možné odvrátiť predčasné zosplatnenie úveru. Postupca jej predovšetkým poskytol informáciu o dlžnej čiastke vo výške 125,00 Eur a upozornil ju na možnosť zosplatnenia celého úveru s príslušenstvom. Žalovaná ako spotrebiteľ by mala disponovať informáciou o konkrétnej splátke, ktorú ak by zaplatila, bola by schopná predčasné zosplatnenie úveru zastaviť. Súd okrem iného vyzval žalobcu, aby uviedol, pre ktorú splátku pristúpil postupca k zosplatneniu úveru. Napriek tejto výzve, žalobca neuviedol, pre nezaplatenie ktorej splátky mal postupca následne pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, uviedol len to, že v danom prípade išlo o revolvingový úver, a v predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach. Mal za to, že na právne vzťahy s opakujúcich sa plnení nemožno § 565 OZ aplikovať a nemožno skúmať ani premlčanie jednotlivých splátok, nakoľko nešlo o mesačné splátky v záväzkovom vzťahu uzavretom na dobu určitú. Je pravdou, že v konaní uplatnený nárok pochádza z revolvingovej zmluvy, kde bola určená výška úverového rámca, ktorú mohla žalovaná ako dlžník čerpať. Momentom čerpania však vznikla povinnosť revolvingový úver splácať. Z predmetnej zmluvy vyplýva, že splátky vyčerpanej časti úverového rámca boli vždy splatné v 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené čerpanie úveru, a to vo výške minimálne 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 EUR. Taktiež postupca v prípade porušenia povinností dojednal ako jednu z možností okrem odstúpenia, vypovedania, či pozastavenia ďalšieho čerpania revolvingového úveru aj vyhlásenie mimoriadne splatnosti tohto úveru, a to v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ. V danom prípade je zrejmé, že postupca sa rozhodol pre uplatnenie tejto možnosti ukončenia záväzkového vzťahu, keďže pristúpil k vyhláseniu mimoriadne splatnosti úveru, a preto argumentácia žalobcu v tomto smere nebola na mieste. Napriek tomu, že žalovaná nebola platobne disciplinovaná, avšak v prípade, ak by ju postupca vyzval tak, ako sa to predpokladá v § 53 ods. 9 OZ a konkretizoval by vo výzve splátku, pre ktorú mieni úver zosplatiť, mohla žalovaná potencionálne odvrátiť túto možnosť postupcu. Žalovaná mala a aj má právo byť informovaná o tom, že zaplatením ktorej konkrétnej splátky a v akej výške môže odvrátiť mimoriadne zosplatnenie úveru.

27.6. Zosplatnenie úveru má vážne následky pre dlžníka, preto tento úkon veriteľa by mal byť dostatočne jasný a určitý, aby dlžník úhradou konkrétnej splátky dokázal zvrátiť prípadné nebezpečenstvo zosplatnenia úveru. Z uvedeného dôvodu sa súd v prípade neuvedenia splátky, pre ktorú veriteľ môže zosplatniť poskytnutý úver stotožňuje so závermi uvedenými v rozhodnutiach najvyššieho súdu sp.zn. 5Cdo/2/2023, 5Cdo/188/2023, 5Cdo/197/2022, 6Cdo/15/2023 a 7Cdo/181/2023 a dospel k záveru, že neuvedenie splátky vo výzve na zaplatenie realizovanej v zmysle ustanovenia § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, má za následok neplatné zosplatnenie úveru.

27.7. Súd konštatuje, že k platnému zosplatneniu úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo, čím nebola naplnená ani podmienka zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách v spojení s § 17 ods. 2 o spotrebiteľských úveroch a z uvedeného dôvodu ani následný právny úkon, a to postúpenie pohľadávky nebol platným právnym úkonom a žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu. Keďže žalobca nenadobudol aktívnu vecnú legitímáciu v dôsledku neplatnosti postúpenia pohľadávky, na ktorú neplatnosť súd prihliada ex offo, súd žalobu žalobcu z tohto dôvodu v celom rozsahu zamietol.

28. Pre úplnosť súd dodáva, že nie len nesprávny postup pri zosplatnení úveru spôsobuje neplatné zosplatnenie úveru, ale aj konanie veriteľa pred poskytnutím samotného úveru, či dostatočným spôsobom preveril schopnosť dlžníka splácať poskytnutý úver, teda jeho bonitu je právne významnou skutočnosťou v súvislosti s platnosťou zosplatnenia úveru.

29. Podľa § 7 ods.1 zákona 129/2010 Zb.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

30. Podľa § 7 ods.2 zákona 129/2010 Zb.z., spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.)

31. Podľa § 7 ods.16 zákona 129/2010 Z.z., veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

32. Podľa § 7 ods.17 zákona 129/2010 Z.z., vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

33. Podľa § 11 ods.2 zákona 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

34. Cieľom ustanovenia § 7 a 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Zb.z. je efektívne zamedziť nekontrolovateľnému predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona č. 129/2010 Zb.z. zároveň vyplýva, že informácie potrebné pre rozhodnutie veriteľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má zabezpečovať sám, a to v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií pri posúdení úverovej schopnosti spotrebiteľa tak vychádza nielen z informácií dodaných samotným spotrebiteľom, ale aj z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Jeho povinnosťou je takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný prijať a získať objektívny obraz o žiadateľov finančnej situácii.

34.1. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to nie len stranu príjmov, ale aj stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (tj. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

34.2. Na výzvu súdu, žalobca opätovne uviedol, že proces overovania bonity prebehol v automatickom režime a existujúce záväzky overil dopytom do úverového registra, z ktorého je zrejmé, že spotrebiteľ nemal v čase poskytnutia úveru žiadny úverový záväzok (čl. 161 a nasl. spisu). Spotrebiteľ deklaroval svoj príjem vo výške 609,00 Eur.

34.3. Súd musí konštatovať, že žalobca ani napriek opätovnej výzve súdu nebol schopný predložiť v konaní žiaden dôkaz o tom, že skutočne lustroval žalovanú v niektorom z úverových registrov za účelom zistenia iných úverov a priebehu ich splácania, resp. si overoval výšku jej príjmu u zamestnávateľa alebo v sociálnej poisťovni, a teda uvedené údaje neboli žiadnym spôsobom zo strany žalobcu verifikované potrebnými dokladmi, z čoho možno jednoznačne dôvodiť, že si právny predchodca žalobcu nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch a jednalo sa len o formálne a nedostatočné overovanie schopnosti splácať spotrebiteľský úver u dlžníka, na základe čoho súd vyhodnocuje takéto tvrdenia bez ich podloženia relevantnými dokladmi za nedostatočné pre splnenie povinnosti skúmania bonity s odbornou starostlivosťou.

34.4. Podľa § 11 ods.2 zákona 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Podľa § 7 ods.17 zákona 129/2010 Z.z., vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

34.5. Uvedené posúdenie schopnosti splácať poskytnutý úver žalobca v konaní napriek výzve súdu dostatočne nepreukázal, nepredložil žiaden dôkaz o tom, že skutočne existujúce záväzky overil dopytom do úverového registra, nepredložil dôkaz ani o tom, že si overil výšku príjmu žiadateľa o úver, preto podľa §11 ods.2 zákona č.129/2010 Z.z. nebol jeho právny predchodca oprávnený úver predčasne zosplatiť.

35. Súd uzatvára, že neboli splnené všetky zákonné podmienky pre zosplatenie úveru podľa § 565 OZ v spojení s § 53 ods.9 OZ, t.j. že zo strany postupcu nedošlo k zosplateniu úveru zákonným spôsobom pre neurčitosť tohto právneho úkonu (§ 37 OZ) z dôvodu chýbajúcej identifikácie nezaplatenej splátky, pre ktorú sa postupca rozhodol úver zosplatiť zmluvne dohodnutým spôsobom a jednak aj v zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. nebol postupca oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru pre nekonanie s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1.

36. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a)

prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu^{21aa}) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

37. Vzhľadom na vyššie uvedené súd konštatuje, že k platnému zosplatneniu úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo, čím nebola naplnená ani podmienka v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách v spojení s § 17 ods. 2 o spotrebiteľských úveroch. Z uvedeného dôvodu žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu v konaní, nakoľko postúpenie je neplatným právnym úkonom podľa § 39 OZ, na neplatnosť ktorej je povinný súd ex offio prihliadať, a to aj bez námietky žalovaného, preto žalobu z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní spôsobenej neplatnosťou zmluvy o postúpení pohľadávky zamietol.

38. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 262 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Žalovaná bola v konaní plne úspešná, keďže súd žalobu v celom rozsahu zamietol, preto jej patrí právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, na základe zásady úspešnosti v konaní obsiahnutej v ustanovení § 255 ods. 1 CSP. Nakoľko si však žiadne trovy neuplatnila, ani jej zo spisu nevyplývajú, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza 14.

Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na trovy toho, kto odvolanie podal.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP , odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.